

Sygnatura akt XI C 1932/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 1 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Wojnar

Protokolant: Agnieszka Peregudów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 czerwca 2015 r. we W.

sprawy z powództwa U. (...)

przeciwko K. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2008 r. (...) S.A. zawarła z K. M. umowę pożyczki, na mocy której udzieliła K. M. pożyczki w kwocie 8.526 zł. Strony w umowie wskazały, że łączna kwota do spłaty (10.258,63 zł) zostanie spłacona w 104 tygodniowych ratach.

(dowód: - umowa pożyczki, k. 5)

W dniu 6 czerwca 2013 r. (...) (dalej (...)) zawarła z U. (...) (dalej U.) umowę, w której sprzedawca (...) oświadczył, że przysługują mu wobec klientów detalicznych wierzytelności z tytułów pożyczek, które zostały pierwotnie zawarte przez Pierwotnego Pożyczkobiorcę.

Na mocy tej umowy (pkt 3.1. w zw. z pkt 2.1.g) sprzedawca sprzedał na rzecz nabywcy (U.) wszystkie wierzytelności wskazane w załączniku 2 (lista wierzytelności), a nabywca je kupił na warunkach określonych w umowie.

(dowód: - umowa przelewu, k. 6)

U. sporządziła pismo o treści:

„Odpis z załącznika nr 1 – lista wierzytelności, stanowiącego integralną część „umowy nabycia wierzytelności” z dnia 6-06-2013 r. zawierającego opis wierzytelności, której dotyczy sprawa (odwzorowanie zawartości opisu)

Imię	Nazwisko	C. ID	A. ID	PESEL	A. balance (saldo cut-ff	Wstępna cena jednostkowa	Nazwa Dokumentu wierzytelności
------	----------	----------	----------	-------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

					date)		
K.	(...)	(...)	(...)	(...)	5418,04 PLN	409,41 PLN	(...)

Odpis z załącznika zawiera opis przedmiotowej wierzytelności, której dotyczy złożony pozew. W odpisie odwzorowano zawartość opisu charakteryzującego daną wierzytelność.”

(dowód: - odpis z załącznika, k. 7)

W dniu 28 lutego 2014 r. (...) S.A. i (...) złożyły oświadczenie, w którym potwierdziły, że wszystkie wierzytelności będące przedmiotem umowy nabycia wierzytelności z dnia 6 czerwca 2013 r. zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. na rzecz (...) i obecnie U. jest jedynym uprawnionym do dochodzenia spłaty wierzytelności wynikających z umów pożyczek będących przedmiotem umowy nabycia wierzytelności.

(dowód: - oświadczenie o dokonaniu przelewu, k. 11-13)

Dnia 8 września 2014 r. U. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym wskazał, że 6 czerwca 2013 r. na podstawie umowy cesji z (...) nabył wierzytelność wobec K. M. w kwocie 5.418,04 zł wynikającą z umowy kredytowej.

(dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych, k. 14)

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną żądania powoda jest art. 720 k.c. i art. 509 k.c. W myśl pierwszego z tych przepisów przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie zaś z art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może przenieść wierzytelność na osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przechodzą wówczas na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie nie budziło jedynie wątpliwości, że pozwany w dniu 26 października 2008 r. zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki na kwotę 8.526 zł. Sporne natomiast były wysokość dochodzonego roszczenia oraz legitymacja czynna powoda.

Odnosząc się do kwestii spornych wskazać należy, że aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) prawa do wierzytelności wobec pozwanego, niemniej dołączone przez nią do pozwu dokumenty (umowa przelewu, odpis z załącznika, oświadczenie (...) S.A. i (...)) stoją w sprzeczności z tymi twierdzeniami. W pozwie strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność z tytułu umowy pożyczki z dnia 7 listopada 2008 r. Tymczasem bezsporne jest, że pozwany zawarł umowę pożyczki w dniu 26 października 2008 r. Wierzytelności z tej umowy strona powodowa – zgodnie z jej twierdzeniami zawartymi w pozwie – nie nabyła. Z dołączonej do pozwu umowy przelewu wierzytelności wynika, że (...) zbyła na stronę powodową

bliżej nieoznaczone wierzytelności z tytułu umów pożyczek, ale umowa nie konkretyzuje tych wierzytelności, ani co do wierzyciela i osoby dłużnika, ani co do wysokości i źródła wierzytelności. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że przedmiotem tej umowy była dochodzona wierzytelność. Okoliczności tej nie potwierdza również dowód zatytułowany „odpis z załącznika nr 1 – lista wierzytelności”. Przede wszystkim, jak wynika z jego treści, został on sporządzony wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Nadto, brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że stanowi on załącznik do umowy zawartej przez stronę powodową z (...), albowiem nie wskazuje on stron tej umowy. Podaje nazwę umowy „Umowa nabycia wierzytelności”,

gdy tymczasem dołączona do pozwu umowa przelewu nie posiada żadnej nazwy. Dokument wskazuje, że jest to odpis z załącznika nr 1, gdy tymczasem zgodnie z umową (pkt 2.1.g) listę wierzytelności zawiera załącznik nr 2. Ponadto, z dowodów przedłożonych przez powoda nie wynika, żeby sam (...) nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...) S.A., tj. żeby (...) S.A. przelała swoją wierzytelność wobec pozwanego na (...). Legitymacji czynnej w tym zakresie nie potwierdza przede wszystkim dowód

z oświadczenia o dokonaniu przelewu praw z umowy pożyczki, gdyż oświadczenie to jest jedynie oświadczeniem wiedzy, a nie woli. Nadto, oświadczenie to dotyczy „umowy nabycia wierzytelności”, a dołączona do pozwu umowa takiej nazwy nie posiada. Poza tym, oświadczenie to nie odnosi się do dochodzonej wierzytelności, tj. w żaden sposób nie wskazuje, że przedmiotem cesji między (...) S.A. a (...) była dochodzona wierzytelność. Oznacza to, że strona powodowa nie wykazała, że (...) S.A. przelała swoją wierzytelność wobec pozwanego na (...), a ta z kolei na stronę powodową. Twierdzeń powoda w tym zakresie nie potwierdza również wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej, wskazano

w nim bowiem, że strona powodowa nabyła wierzytelność z tytułu umowy kredytowej, gdy tymczasem powód dochodzi wierzytelności z umowy pożyczki.

Strona powodowa nie wykazała również wysokości dochodzonego roszczenia. Dochodziła ona bowiem w sprawie wierzytelności z umowy pożyczki z dnia 7 listopada 2008 r., ale do akt przedłożyła umowę z dnia 26 października 2008 r.

Wobec powyższego uznać należało, że strona powodowa – wbrew spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.) – nie wykazała, że nabyła wierzytelność dochodzoną w niniejszej sprawie. Tym samym na podstawie powołanych przepisów Sąd powództwo oddalił.